

PRESENT SIMPLE		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I learn. You learn. He learns. She learns. It learns. We learn. You learn. They learn.	Do I learn? Do you learn? Does he learn? Does she learn? Does it learn? Do we learn? Do you learn? Do they learn?	I do not learn. You do not learn. He does not learn. She does not learn. It does not learn. We do not learn. You do not learn. They do not learn.
Krótkie odpowiedzi		do not = don't does not = doesn't
Do I/you/we/they learn? ⇒ Yes, I/you/we/they do. ⇒ No, I/you/we/they don't. Does he/she/it learn? ⇒ Yes, he/she/it does. ⇒ No, he/she/it doesn't.		
Czas Present Simple składa się z podmiotu i czasownika w bezokoliczniku (z wyjątkiem 3 os. I. poj.).		
Pytania tworzymy dodając operator do (w 3 os. I. poj.: does) przed podmiotem. W pytaniach w 3 os. I. poj. czasownik straci końcówkę: Does he work?		
Przeczenia tworzymy dodając not po do (does). W przeczeniach w 3 os. I. poj. czasownik straci końcówkę: He doesn't work.		
W 3 os. I. poj. do bezokolicznika dodajemy końcówkę -s . Po czasownikach zakończonych <i>na -sh, -ch, -x, -(s) i -o</i> (w niektórych przypadkach) dodajemy końcówkę -es . Jeżeli ostatnią literą czasownika jest y poprzedzona spółgłoską, to dodając końcówkę W 3 os. I. poj. należy y zamienić na i , a następnie dodać końcówkę -es : try ⇒ tries ; cry ⇒ cries		
W przypadku kiedy litera y poprzedzona jest samogłoską dodajemy tylko -s : enjoy ⇒ enjoys ; buy ⇒ buys		
Czasu Present Simple używamy: a) Wyrażając stałe, powtarzające się czynności lub trwałe stany: <i>My dog eats meat. (Mój pies jada mięso).</i> <i>I play the piano. (Gram na pianinie). [potrafię to robić]</i> <i>I know your sister well. (Znam bardzo dobrze twoją siostrę).</i> b) z przyszłkami: always, seldom, sometimes, often, rarely, usually, every day/week/year..., once/twice/three times..., a day/week/year...: <i>We usually have breakfast at 7. (Zazwyczaj jadamy śniadanie o 7).</i> <i>John seldom uses this room. (John rzadko korzysta z tego pokoju).</i> c) mówiąc o prawach i regulacjach naukowych: <i>Water freezes at the temperature below zero. (Woda zamraża w temperaturze poniżej zera).</i> d) komentując wydarzenia sportowe lub mówiąc o tym, co się obecnie na scenie teatralnej: <i>Owen passes the ball to Beckham. (Owen podaje piłkę do Beckhama).</i> <i>Hamlet enters the room. (Do pokoju wchodzi Hamlet).</i> e) mówiąc o czynnościach przeszłej, wynikającej z ustalonego rozkładu, planu, na którą nie mamy wpływu: <i>The train arrives at 7:30. (Pociąg przyjeżdża o 7:30).</i> f) kiedy występuje kilka następujących jedna po drugiej czynności: <i>We arrive at the hotel at 7:30 and leave our things in the rooms.</i> <i>At 8:15 we go down for breakfast and after that, at 9:00 go on a sightseeing tour.</i> <i>(Przyjeżdżamy do hotelu o 7:30 i zostawiamy rzeczy w pokojach.</i> <i>O 8:15 schodzimy na śniadanie, a potem, o 9:00 jedziemy na wycieczkę).</i> g) w odróżnieniu od czasu Present Continuous, użycie czasu Present Simple do wyrażania czynności przyszłej oznacza, że czynność ta nie została zaplanowana przez jej wykonawcę lecz przez kogoś innego: <i>Paul takes the final exam on Friday.</i> <i>(Paul przystępuje do egzaminu końcowego w piątek).</i> <i>[tak ustalił egzaminujący]</i> h) z czasownikami zwykle nie występującymi w czasach Continuous:		

PAST SIMPLE		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I played. / I went home. You played. / You went home. He played. / He went home. She played. / She went home. It played. / It went home. We played. / We went home. You played. / You went home. They played. / They went home.	Did I play? / Did I go home? Did you play? / Did you go home? Did he play? / Did they go home? Did she play? / Did she go home? Did it play? / Did it go home? Did we play? / Did we go home? Did you play? / Did you go home? Did they play? / Did they go home?	I did not play. / I did not go home. You did not play. / You did not go home. He did not play. / He did not go home. She did not play. / She did not go home. It did not play. / It did not go home. We did not play. / We did not go home. You did not play. / You did not go home. They did not play. / They did not go home.
Krótkie odpowiedzi		did not = didn't
Did I/you/he/she/it/we/they learn? ⇒ Yes, I/you/he/she/it/we/they did. ⇒ No, I/you/he/she/it/we/they didn't.		
Czas Past Simple składa się z podmiotu i czasownika z końcówką -ed (dla czasowników regularnych). Jeśli czasownik jest nieregularny wtedy używamy jego II formy tzw. II kolumny (np.: go – went – gone). Jeśli czasownik regularny kończy się na e wtedy dodajemy do niego samo d : live ⇒ lived; like ⇒ liked W przypadku czasowników jednosylabowych zawierających jedną samogłoskę, po której następuje pojedyncza spółgłoska (z wyjątkiem w i y), spółgłoskę tę podwajamy: stun ⇒ stunned Jeżeli ostatnią literą bezokolicznika jest litera y poprzedzona spółgłoską, to przed dodaniem końcówki -ed, y zmienia się na i : cry ⇒ cried; try ⇒ tried W przypadku, kiedy y poprzedzone jest samogłoską, jedynie dodajemy końcówkę -ed : enjoy ⇒ enjoyed Pytania tworzymy wstawiając operator did przed podmiot. UWAGA czasownik regularny straci końcówkę, a czasownik nieregularny wróci do formy podstawowej (I kolumny): Did she go? * Did she went? ; Did they play? * Did they played? Przeczenia tworzymy wstawiając did not (didn't) przed czasownik. UWAGA czasownik regularny straci końcówkę, a czasownik nieregularny wróci do formy podstawowej (I kolumny): She didn't go. * She didn't went ; They didn't play. * They didn't played . Wyjątkiem jest czasownik to be , którego II forma (was i were) występuje w zdaniach oznajmujących, pytaniach i przeczeniach: Was she at home? * Did she be at home? ; They weren't tired. * They didn't be tired .		
Czasu tego używamy: a) mówiąc o czynnościach lub stanach nie mających już związku z teraźniejszością. W zdaniach tego typu pojawia się okolicznik czasu, określający moment wykonania danej czynności: <i>We played tennis yesterday. (Graliśmy wczoraj w tenisa).</i> <i>We lived in London many years ago. (Wiele lat temu mieszkaliśmy w Londynie).</i> b) pytając o datę lub czas wykonania czynności przeszłej: <i>When did you see Paul? (Kiedy widziałeś Pawła?)</i> c) mówiąc o przyzwyczajeniach mających miejsce w przeszłości: <i>He always had coffee for breakfast. (On zawsze pijał kawę na śniadanie).</i> d) chcąc wyrazić czynność przeszłą w trybie dokonanym i niedokonanym: <i>I watched that film before. (Obejrzałem/ Oglądałem ten film wcześniej).</i>		

PAST CONTINUOUS		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I was learning. You were learning. He was learning. She was learning. It was learning. We were learning. You were learning. They were learning.	Was I learning? Were you learning? Was he learning? Was she learning? Was it learning? Were we learning? Were you learning? Were they learning?	I was not learning. You were not learning. He was not learning. She was not learning. It was not learning. We were not learning. You were not learning. They were not learning.
Krótkie odpowiedzi		was not = wasn't were not = weren't
Was I/he/she/it learning? ⇒ Yes, I/he/she/it was. ⇒ No, I/he/she/it wasn't. Were we/you/they learning? ⇒ Yes, we/you/they were. ⇒ No, we/you/they weren't.		
Czas ten tworzymy odmieniając czasownik to be w czasie przeszłym i dodając końcówkę -ing do czasownika: do ⇒ doing ; work ⇒ working Pytania tworzymy przedstawiając formę czasownika to be (was lub were) przed podmiot: You were singing. ⇒ Were you singing? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po formie czasownika to be : You were not (weren't) singing. W przypadku czasowników jednosylabowych zawierających jedną samogłoskę, po której następuje pojedyncza spółgłoska (z wyjątkiem w i y), spółgłoskę tę podwajamy: run ⇒ running ; dig ⇒ digging Tak samo postępujemy w przypadku czasowników wielosylabowych, których ostatnia, akcentowana sylaba spełnia powyższe warunki: be ^o gin ⇒ beginning ; re ^o fer ⇒ referring Zawsze podwajamy końcówką spółgłoskę l , poprzedzoną pojedynczą samogłoską: travel ⇒ travelling		
Czasu Past Continuous używamy: a) chcąc wyrazić czynność, która wykonywana była w przeszłości w sposób ciągły: <i>Kate was sleeping all morning. (Kate spała przez cały poranek).</i> <i>The children were playing in the garden all afternoon.</i> <i>(Dzieci bawiły się w ogrodzie przez całe popołudnie).</i> b) chcąc wyrazić czynność przeszłą, odbywającą się w momencie wystąpienia innej czynności. Czynność wyrażona w Past Continuous rozpoczęta została wcześniej i prawdopodobnie jeszcze trwała po zakończeniu tej drugiej (wyrażonej w Past Simple) Te dwa czasy łączą słowa as , when i while : <i>I was driving my car when I saw Jane.</i> <i>(Prowadziłem samochód, kiedy zobaczyłem Jane).</i> <i>When I entered the bedroom my wife was still sleeping.</i> <i>(Gdy wszedłem do sypialni moja żona wciąż spała).</i> c) chcąc wyrazić dwie, równocześnie odbywane czynności przeszłe: <i>While I was repairing the roof my father was working in the garden.</i> <i>(Podczas kiedy naprawiałem dach, mój ojciec pracował w ogrodzie).</i> <i>You were talking while I was trying to explain it to you.</i> <i>(Rozmawialiście, kiedy starałem się wam to wyjaśnić).</i> d) wyrażając czynność, która się powtarzała denerwując nas: <i>John was always losing the keys to our flat.</i> <i>(John zawsze gubił klucze do naszego mieszkania).</i> <i>When we went to the disco, my boyfriend was always dancing with other girls.</i> <i>(Kiedy szliśmy na dyskotekę, mój chłopak zawsze tańczył z innymi dziewczynami).</i> e) wyrażając czynność, która odbywała się w określonym momencie w przeszłości (akurat wtedy): <i>Yesterday at two I was having lunch with Susan.</i> <i>(Wczoraj o drugiej jadłem obiad z Susan).</i>		

PRESENT CONTINUOUS		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I am learning. You are learning. He is learning. She is learning. It is learning. We are learning. You are learning. They are learning.	Am I learning? Are you learning? Is he learning? Is she learning? Is it learning? Are we learning? Are you learning? Are they learning?	I am not learning. You are not learning. He is not learning. She is not learning. It is not learning. We are not learning. You are not learning. They are not learning.
Krótkie odpowiedzi		I am not = I'm not is not = isn't are not = aren't
Am I learning? ⇒ Yes, I am. ⇒ No, I'm not. Is he/she/it learning? ⇒ Yes, he/she/it is. ⇒ No, he/she/it isn't. Are we/you/they learning? ⇒ Yes, we/you/they are. ⇒ No, we/you/they aren't.		
Czas ten tworzymy odmieniając czasownik to be i dodając końcówkę -ing do czasownika: do ⇒ doing ; work ⇒ working Pytania tworzymy przedstawiając formę czasownika to be (am , is lub are) przed podmiot: You are singing. ⇒ Are you singing? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po formie czasownika to be : You are not (aren't) singing. W przypadku czasowników jednosylabowych zawierających jedną samogłoskę, po której następuje pojedyncza spółgłoska (z wyjątkiem w i y), spółgłoskę tę podwajamy: run ⇒ running ; dig ⇒ digging Tak samo postępujemy w przypadku czasowników wielosylabowych, których ostatnia, akcentowana sylaba spełnia powyższe warunki: be ^o gin ⇒ beginning ; re ^o fer ⇒ referring Zawsze podwajamy końcówką spółgłoskę l , poprzedzoną pojedynczą samogłoską: travel ⇒ travelling		
Czasu Present Continuous używamy: a) chcąc wyrazić czynność, która odbywa się w momencie, gdy o niej mówimy: <i>Father is watching TV now. (Ojciec ogląda teraz TV).</i> <i>The children are playing in the garden at the moment.</i> <i>(Dzieci bawią się teraz w ogrodzie).</i> b) mówiąc o czynnościach odbywających się w teraźniejszości, choć niekoniecznie w chwili kiedy o nich mówimy: <i>Mr Simms is a journalist. He's writing an article about tsunami now.</i> <i>(Pan Simms jest dziennikarzem. Obecnie pisze artykuł o tsunami).</i> c) chcąc wyrazić zmieniającą się obecnie sytuację: <i>It is getting dark. (Robi się ciemno).</i> <i>The prices of the houses in our district are going up. (Ceny domów w naszej dzielnicy idą w górę).</i> d) mówiąc o czynnościach przyszłych, zaplanowanych przez ich wykonawców: <i>I'm leaving tomorrow. (Jutro wyjeżdżam).</i> <i>They're coming tonight. (Przychodzą dziś wieczorem).</i> e) z przyszłkami always i continually chcąc wyrazić nasze zdenerwowanie, irytację lub niezadowolony: <i>Bob is always coming late. (Bob się zawsze spóźnia).</i> <i>Ann is continually complaining. (Anna wciąż narzeka).</i>		

PRESENT PERFECT		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I have learnt. You have learnt. He has learnt. She has learnt. It has learnt. We have learnt. You have learnt. They have learnt.	Have I learnt? Have you learnt? Has he learnt? Has she learnt? Has it learnt? Have we learnt? Have you learnt? Have they learnt?	I have not learnt. You have not learnt. He has not learnt. She has not learnt. It has not learnt. We have not learnt. You have not learnt. They have not learnt.
Krótkie odpowiedzi		he has = he's, etc. I have = I've, etc. have not = haven't has not = hasn't
Have I learnt? ⇒ Yes, I have. ⇒ No, I haven't. Has he/she/it learnt? ⇒ Yes, he/she/it has. ⇒ No, he/she/it hasn't. Have we/you/they learnt? ⇒ Yes, we/you/they have. ⇒ No, we/you/they haven't.		
Czas ten tworzymy odmiennając operator have lub has i używając imiesłowu biernego czyli III kolumny czasownika: do ⇒ done ; sing ⇒ sung W przypadku czasowników regularnych do czasownika dodajemy końcówkę -(e)d tak jak w przypadku czasu Past Simple. Wszelkie zmiany w pisowni są takie same jak w przypadku Past Simple. Pytania tworzymy przestawiając czasownik posiłkowy have lub has przed podmiot: He has done it. ⇒ Has he done it? They've won the match. ⇒ Have they won it? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po czasowniku posiłkowym have/ has : He hasn't done it. They haven't won the match.		
Czasu Present Perfect używamy: a) do wyrażania czynności, która miała miejsce w przeszłości, ale jej skutki widoczne są teraz: <i>I have washed up the dishes.. (Zmyłem naczynia [są czyste]).</i> <i>I've forgotten Tom's address.</i> <i>(Zapomniałem adresu Toma [i nie mogę do niego napisać]).</i> b) z przysłówkiem just , aby wyrazić właśnie zakończoną czynność: <i>Karen has just arrived. (Jest teraz z nami).</i> c) chcąc wyrazić czynność, której czas wykonania nie jest znany: <i>I have visited Rome. (Odwiedziłem Rzym).</i> <i>ale</i> <i>I visited Rome in 1994.</i> d) z przysłówkami for i since do wyrażania stanów, które miały swój początek w przeszłości i wciąż jeszcze trwają w chwili mówienia: <i>I have known your brother since 1994.</i> <i>(Znam twojego brata od 1994 roku).</i> <i>I have been married since 1994. (Jestem żonaty od 1994 roku).</i> e) chcąc powiedzieć, że jakaś czynność nie miała miejsca od pewnego czasu: <i>I haven't been in Poland for three years.</i> <i>(Od trzech lat nie byłem w Polsce).</i> <i>I haven't seen Paul since Monday.</i> <i>(Nie widziałem Paula od poniedziałku).</i> f) z przysłówkami lately i recently (ostatnio): <i>We have worked hard recently. (Ostatnio ciężko pracowaliśmy).</i> g) z przysłówkami already (już, w zdaniach oznajmujących) i yet (już, w pytaniach; jeszcze nie, w przeczeniach) <i>He has already come. (On już przyszedł).</i> <i>Has he come yet? (Czy on już przyszedł?)</i> <i>He hasn't come yet. (On jeszcze nie przyszedł).</i> h) z przysłówkami always i never , łącząc przeszłość z teraźniejszością: <i>I have always wanted to be a pilot.</i> <i>(Zawsze chciałem zostać pilotem – I wciąż chcę)</i> i) z okolicznikiem so far (dotąd, do tej pory): <i>I have saved \$500 so far. (Zaoszczędziłem do tej pory 500 dol.).</i> j) mówiąc o czynnościach przeszłych, które mogą się powtórzyć w teraźniejszości: <i>Dusteen Lee has written a few good novels.</i> <i>(Dusteen Lee napisał kilka dobrych powieści [może napisać następnej]).</i> <i>ale zdanie:</i> <i>Dusteen Lee wrote a few good novels.</i> <i>oznaczałoby, że pisarz nie żyje.</i>		

PAST PERFECT		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I had learnt. You had learnt. He had learnt. She had learnt. It had learnt. We had learnt. You had learnt. They had learnt.	Had I learnt? Had you learnt? Had he learnt? Had she learnt? Had it learnt? Had we learnt? Had you learnt? Had they learnt?	I had not learnt. You had not learnt. He had not learnt. She had not learnt. It had not learnt. We had not learnt. You had not learnt. They had not learnt.
Krótkie odpowiedzi		he had = he'd, etc. I had = I'd, etc. had not = hadn't had not = hadn't
Had I learnt? ⇒ Yes, I had. ⇒ No, I hadn't. Had he/she/it learnt? ⇒ Yes, he/she/it had. ⇒ No, he/she/it hadn't. Had we/you/they learnt? ⇒ Yes, we/you/they had. ⇒ No, we/you/they hadn't.		
Czas ten tworzymy przez czasownik posiłkowy had i imiesłów bierny czyli III kolumnę czasownika: do ⇒ done ; sing ⇒ sung W przypadku czasowników regularnych do czasownika dodajemy końcówkę -(e)d tak jak w przypadku czasu Past Simple. Wszelkie zmiany w pisowni są takie same jak w przypadku Past Simple. Pytania tworzymy przestawiając czasownik posiłkowy had przed podmiot: He had done it. ⇒ Had he done it? They'd won the match. ⇒ Had they won it? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po czasowniku posiłkowym had : He hadn't done it. They hadn't won the match.		
Czasu Past Perfect używamy: a) chcąc podkreślić uprzedniość jednej czynności przeszłej (lub stanu) do innej czynności przeszłej (lub stanu): <i>George had studied hard before he became a doctor.</i> <i>(George wiele się uczył, zanim został lekarzem).</i> <i>I remembered I had left the keys in the office.</i> <i>(Przypomniał mi się, że zostawiłem klucze w biurze).</i> b) chcąc wyrazić, że jakiś stan lub czynność rozpoczęte w przeszłości wciąż trwały w momencie wystąpienia innej, późniejszej czynności: <i>When I met them in Paris they had already been married for a year..</i> <i>(Kiedy spotkałem ich w Paryżu, byli już małżeństwem od roku).</i>		

FUTURE SIMPLE		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I will learn. You will learn. He will learn. She will learn. It will learn. We will learn. You will learn. They will learn.	Will I learn? Will you learn? Will he learn? Will she learn? Will it learn? Will we learn? Will you learn? Will they learn?	I will not learn. You will not learn. He will not learn. She will not learn. It will not learn. We will not learn. You will not learn. They will not learn.
Krótkie odpowiedzi		he will = he'll, etc. will not = won't
Will I learn? ⇒ Yes, I will. ⇒ No, I won't. Will he/she/it learn? ⇒ Yes, he/she/it will. ⇒ No, he/she/it won't. Will we/you/they learn? ⇒ Yes, we/you/they will. ⇒ No, we/you/they won't.		
Czas ten tworzymy przez czasownik will i czasownik w bezokoliczniku: I will do it. Pytania tworzymy przestawiając czasownik will przed podmiot: He will do it. ⇒ Will he do it? They'll win the match. ⇒ Will they win it? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po czasowniku will : He will not do it. They will not win the match.		
Czasu Future Simple używamy: a) chcąc wyrazić stany lub czynności przyszłe, wynikające z okoliczności zewnętrznych, niezależnych od ludzi: <i>My brother will be 18 next month.</i> <i>(Mój brat ukończy 18 lat w przyszłym miesiącu).</i> b) wyrażając opinie, wnioski, obietnice, postanowienia dotyczące przyszłości: <i>I will pass the final exam. (Zdam egzamin końcowy).</i> <i>They will perhaps come here by eight. (Być może przyjdą przed 8).</i> c) mówiąc o czynnościach przyszłych, które będą się powtarzały: <i>Thieves will always steal. (Złodzieje zawsze będą kraść).</i> d) w pytaniach ogólnych w 2 os., wyrażając prośbę lub zaproszenie: <i>Will you wait for me, please? (Proszę, zaczekaj tu na mnie).</i> e) w pytaniach w 1 os., używając formy shall wyrażając propozycję zrobienia czegoś, podjęcie działań: <i>Shall I wait for you? (Czy mam zaczekać na ciebie?)</i> <i>Shall I open the door? (Czy mam otworzyć drzwi?)</i>		

TO BE GOING TO		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I am going to learn. You are going to learn. He is going to learn. She is going to learn. It is going to learn. We are going to learn. You are going to learn. They are going to learn.	Am I going to learn? Are you going to learn? Is he going to learn? Is she going to learn? Is it going to learn? Are we going to learn? Are you going to learn? Are they going to learn?	I am not going to learn. You are not going to learn. He is not going to learn. She is not going to learn. It is not going to learn. We are not going to learn. You are not going to learn. They are not going to learn.
Krótkie odpowiedzi		I am not = I'm not is not = isn't are not = aren't
Am I going to learn? ⇒ Yes, I am. ⇒ No, I'm not. Is he/she/it going to learn? ⇒ Yes, he/she/it is. ⇒ No, he/she/it isn't. Are we/you/they going to learn? ⇒ Yes, we/you/they are. ⇒ No, we/you/they aren't.		
Formę tę tłumaczymy mieć zamiar, zamierzać . Tworzymy ją odmiennając czasownik to be , dodając going to oraz czasownik w bezokoliczniku np.: He is + going to + play the guitar. Pytania tworzymy przestawiając formę czasownika to be (am, is lub are) przed podmiot: He is going to sing. ⇒ Is he going to sing? Przeczenia tworzymy przez dodanie not po formie czasownika to be : He is not (isn't) going to sing.		
Formę to be going to używamy: a) chcąc wyrazić nasze plany, zamierzenia na przyszłość, przy czym nie jest pewne, że będą miały miejsce: <i>I'm going to learn to drive.</i> <i>(Zamierzam nauczyć się jeździć samochodem).</i> <i>She's going to give a party. (Ona zamierza urządzić przyjęcie).</i> b) przewidyując co wydarzy się w przyszłości na podstawie pewnych dowodów, przesłanek: <i>Look at the clouds. It's going to rain.</i> <i>(Spójrz na chmury. Będzie padać).</i> <i>He plays football very well. He's going to be a footballer.</i> <i>(On świetnie gra w piłkę. On zostanie piłkarzem).</i>		

PRESENT PERFECT CONTINUOUS		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I have been learning. You have been learning. He has been learning. She has been learning. It has been learning. We have been learning. You have been learning. They have been learning.	Have I been learning? Have you been learning? Has he been learning? Has she been learning? Has it been learning? Have we been learning? Have you been learning? Have they been learning?	I have not been learning. You have not been learning. He has not been learning. She has not been learning. It has not been learning. We have not been learning. You have not been learning. They have not been learning.
Krótkie odpowiedzi		he has = he's, etc. I have = I've, etc. have not = haven't has not = hasn't
Has he/she/it been learning? ⇒ Yes, he/she/it has. ⇒ No, he/she/it hasn't. Have I/we/you/they been learning? ⇒ Yes, we/you/they have. ⇒ No, we/you/they haven't.		
BUDOWA	<p>Czas ten składa się z formy operatora have/ has, been oraz czasownika z końcówką -ing.</p> <p>podmiot + have/has + been + czasownik z -ing</p> <p>Pytania tworzymy przedstawiając have/ has przed podmiot: You have been singing. ⇒ Have you been singing? She has been running. ⇒ Has she been running.</p> <p>Przeczenia tworzymy przez dodanie not po have/ has: You have not (haven't) been sleeping. She has not (hasn't) been running.</p> <p>W przypadku czasowników jednosylabowych zawierających jedną samogłoskę, po której następuje pojedyncza spółgłoska (z wyjątkiem w i y), spółgłoskę tę podwajamy: run ⇒ running; dig ⇒ digging</p> <p>Tak samo postępujemy w przypadku czasowników wielosylabowych, których ostatnia, akcentowana sylaba spełnia powyższe warunki: be^ogin ⇒ beginning; re^ofer ⇒ referring</p> <p>Zawsze podwajamy końcową spółgłoskę I, poprzedzoną pojedynczą samogłoską: travel ⇒ travelling</p>	
UŻYCIE	<p>Czasu Present Perfect Continuous używamy:</p> <p>a) chcąc wyrazić czynność rozpoczętą w przeszłości i trwającą, wykonywaną do chwili obecnej, szczególnie z okreśnikami czasu takimi jak: all day/month/evening..., for, since itp.:</p> <p><i>I've been waiting for her for an hour. (Czekam na nią od godziny.)</i></p> <p>b) chcąc wyrazić czynność, która trwała przez pewien czas, zakończyła się, a jej skutki są widoczne w chwili obecnej</p> <p><i>They are tired. They've been working for nine hours. (Są zmęczeni. Pracowali przez 9 godzin)</i></p> <p>c) chcąc wyrazić irytację, złość</p> <p><i>Who has been using my computer? (Kto używał mój komputer?)</i></p> <p><u>Czasy continuous podkreślają trwanie czynności, a nie ich skutki.</u></p> <p>Typowe okreśniki używane z tym czasem (zwróć uwagę na ich położenie w zdaniu)</p> <p>how long – jak długo, od jak dawna <i>How long have you been waiting?</i> <i>How has she been working in this company?</i></p> <p>for – przez, od (przez jakiś czas np.: two weeks, five minutes, etc.) <i>I've been working here for two years.</i></p> <p>since – od (od jakiegoś momentu łatwego do określenia) <i>I've been feeling bad since morning.</i></p> <p>recently lub lately – ostatnio <i>Have you been living abroad recently/lately?</i></p>	

PAST PERFECT CONTINUOUS		
Zdania oznajmujące	Pytania	Przeczenia
I had been learning. You had been learning. He had been learning. She had been learning. It had been learning. We had been learning. You had been learning. They had been learning.	Had I been learning? Had you been learning? Had he been learning? Had she been learning? Had it been learning? Had we been learning? Had you been learning? Had they been learning?	I had not been learning. You had not been learning. He had not been learning. She had not been learning. It had not been learning. We had not been learning. You had not been learning. They had not been learning.
Krótkie odpowiedzi		I had = I'd you had = you'd it'd. had not = hadn't
Had I/he/she/it/... been learning? ⇒ Yes, he/she/it/... had. ⇒ No, he/she/it/... hadn't.		
BUDOWA	<p>podmiot + operator had + operator been + czasownik z końcówką -ing.</p> <p>Pytania tworzymy przedstawiając had przed podmiot: You had been singing. ⇒ Had you been singing? She had been running. ⇒ Had she been running.</p> <p>Przeczenia tworzymy przez dodanie not po had: You had not (hadn't) been sleeping. She had not (hadn't) been running.</p> <p>W przypadku czasowników jednosylabowych zawierających jedną samogłoskę, po której następuje pojedyncza spółgłoska (z wyjątkiem w i y), spółgłoskę tę podwajamy: run ⇒ running; dig ⇒ digging</p> <p>Tak samo postępujemy w przypadku czasowników wielosylabowych, których ostatnia, akcentowana sylaba spełnia powyższe warunki: be^ogin ⇒ beginning; re^ofer ⇒ referring</p> <p>Zawsze podwajamy końcową spółgłoskę I, poprzedzoną pojedynczą samogłoską: travel ⇒ travelling</p>	
UŻYCIE	<p>Czas Past Perfect Continuous używamy:</p> <p>a) chcąc podkreślić trwanie czynności rozpoczętej i zakończonej przed inną przeszłą czynnością, zazwyczaj z since i for:</p> <p><i>He had been studying for five years before he got the degree. (Studiował przez pięć lat zanim otrzymał stopień naukowy.)</i></p> <p>b) Czas Past Perfect Continuous jest przeszłym odpowiednikiem czasu Present Perfect Continuous:</p> <p><i>She had been waiting for the bus for an hour before it arrived. (Czekała na autobus godzinę zanim przyjechał) → Nie czeka już.</i></p> <p>Porównaj: <i>She has been waiting for the bus for an hour. (Od godziny czeka na autobus) → Nadal czeka, jeszcze nie nadjechał</i></p> <p><u>Czasy continuous podkreślają trwanie czynności, a nie ich skutki.</u></p> <p>Typowe okreśniki używane z tym czasem (zwróć uwagę na ich położenie w zdaniu)</p> <p>how long – jak długo, od jak dawna <i>How long had they been waiting before he arrived?</i></p> <p>for – przez, od (przez jakiś czas np.: two weeks, five minutes, etc.) <i>I'd been working there for two years but then he quit.</i></p> <p>since – od (od jakiegoś momentu łatwego do określenia) <i>Before he went to the doctor he had been feeling bad since morning.</i></p>	